

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB14 : 1849

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB14 : 1849", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2005 , s. 68. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb14-txt-shoot-n55.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB14:55

#

Det som Socrates gl. meente med at ville have »Digterne« udjagne af Staten, var, at Digterne, ved at fremstille i Phantasie-Mediet, istedetfor at fremskynde Mskene til den ethiske Realisation i Virkeligheden, snarere forkjælede dem og afvænte ell. afvendte dem derfra.

Samme Indvending kunde man for en stor Deel fristes til at gjøre mod »Præsterne« nutildags.

Ja allerede Plato selv er jo dog en Misforstaaelse i Forhold til Socrates. Kun Socrates formaaede at holde sig paa den Spidse at udtrykke i eet væk det Existentielle, bestandigt det Nærværende, saa han ingen Lære havde, intet System o: D:, men exsecutivt havde det. Plato gav sig god Tid - ved Hjælp af dette uhyre Sandsebedrag, blev der saa en Lære. Efterhaanden tabtes saa det Existentielle mere og mere af Sigte og saa blev Læren dogmatisk bredere og bredere.